

AN. 239 21.

Za
5650

EPITHALAMION,
VIRO CL. PRVDEN-
TIA, DOCTRINA, VIRTU-
TE, ET DIGNITATE PRÆSTANTI,
GEORGIO CRACOVIO, I. V. Doctori,
Illustrissimo Electori Saxonie, Duci Au-
gusto &c. à consilijs:

Scriptum

à

IOHANNÈ MAIORE
Ioachimo.

WITEBERGÆ
IN OFFICINA LAVREN-
tij Schwenck.

1 5 6 6.

20

EPITHALAMION,
VIRO CL. PRVDEN-
TIA, DOCTRINA, VIRTU-
TE, ET DIGNITATE PRÆSTANTI,
GEORGIO CRACOVIO, I. V. Doctori,
Illustrissimo Electori Saxoniae, Duci Au-
gusto &c. à consilijs.

Vos mihi quæ veteris quondam connubia Cadmi
Præsentes resonò decorastis carmine Musæ
Ferte pedem, & tales iterum concedite cantus.
Ille notis primus fragilem signare papyrum
Instituit Graiùm populos, ærisq; metalla
Excudit venis, socios cui fortè laborum
Noxius infecit vapor imis excitus antris,
Exemplo torti surgens Typhonis in auras,
Et quales hydræ rapido dant corpore tortus.
Ignaris igitur socijs crassi aëris haustus
Perclusitq; vias animæ, & demisit ad Orcum.
Tale igitur carmen cultori pangite vestro
Dum fatis iterat sancti connubia lecti,
Cui partum virtute decus, insigneq; nomen
Attribuit gemini vigil experientia iuris,
Consultusq; regit dictis prudentibus aulam
Augusti Ducis, & secreta negocia curat.
Marte potens quo se Pomerania iactat alumno

A ij

Cui

Cui dederit cunas, cui det decus ille vicissim
Ceu flori succum terra, & flos lumina terræ.

Vestrum opus ô Musæ cælo quia ducitis ortû,
Cælestûm leges canere, & laudare merentes
Qui parere Deo, & castè traducere vitam
Duxerunt summum esse bonum, cultumq; placentem.
Præsentes nam sæpè pios inuisere cœtus,
Et sanctos ornare thoros, & munera ferre,
Cælicolæ, casta maiorum ætate, solebant.

Fama refert, obijisse Deos connubia Pelei,
Alcidæq; thorum numero inuisisse frequenti.
Instituisse Deum thalamos, & adesse piorum
Coniugis, pulcra docuere in imagine Vates.
Ipsi carminibus testes, quòd fœdere casto
Corpora bina iugum pariter venere sub vnum,
Et casto è thalamo pulcram eduxere iuventam,
Cui certus pater, & genitrix cui casta fuisset.
Nec clàm furtiuis coierunt antè latebris,
Quàm pia consensu firmassent vincla parentes.

Sed contrà insano mentem inflamatus amore
Virginis, in templo Veneris clàm fœdus inibat
Hospes Abydenus, cæca dum in nocte per aras
Dant operam sacris, et cultros sanguine tingunt.
Nexus erat, sed non lustratus lege iugali,
Non vllæ choream iunctæ instituere puellæ:
Lectus erat, sed non genialis cantus ad illum,

Nec

Nec Vates aliquis celebravit sacra cubilis.
 Mox dum nocte natat serus freta (feruidus illum
 Urget amor.) subito tempestas acta procellis
 Miscetur ponto, cum brachia forte remittens
 Lassa valet, & victa metu, iactatur in alto,
 Luctantemq; animam media vomit æquoris vnda.

Nam mens casta Deus corda auersata pudorem
 Insequitur pœnis, dirisq; vlticibus urget.
 Ut cum forte negat duras dimittere in aures
 Verba Lothi Sodome, sceleratoq; vritur igni:
 Ipse λόγος præsens, pœnæ spectator & auctor
 Sulphureas sparsit pluuias, incendia miscens,
 Saxa q; flamarumq; globos deiecit in urbem.
 Non igitur vitæ genus hoc à Cecrope cepit,
 Qui Venerem incertam, & nulla se lege tenentem
 Vnius ad nexus vna cum coniuge vinxit:
 Hinc illum Danaï regem finxere biformem,
 Qui te Drucalion etiam præcesserat æuo.
 Sed Deus has sanxit leges, vt bina duorum
 Corpora in vnanimi coalescant fœdere mentis,
 Nec sese illecebris fœdent, atq; igne scelesto
 Quæ finxit sibi templa Deus, quâ numine Verbi
 Maiestas habitat triplex: & lumina spargat
 Lux Patris ipse λόγος: vitamq; & robora fundat
 Spiritus, amborum deducens numine numen.

Atq; vt notitias Virtutum inseuit in ima

A iij

Corda

Corda Deus, comitesq; iubet scelerum esse sequaces
Pœnarum species varias, tormentaq; saeva,
Ut statuant aliquem esse Deum, pariterq; voluent
Quale Deus numen cœli edat aurea templa:
Sic & scire cupit mentes decora alta pudoris,
Et metas posuit generandi, & fœdera certa,
Ne diuinum animal factoris imagine constans
Nulla lege adeò brutorum more vagetur
Quocunq; error agat malus, aut male suada libido
Immemor ipsa Dei, scriptæq; in pectora legis.
Hac virtute Deus, stygijq; immunda Tyranni
Colluuiæ discrimen habent, nec conuenit illis.

Hoc tu animo voluens Musis dilectæ CRACOVI:
Iussa, voluntatemq; Dei, sanctumq; cubile
Turpibus illecebris præfers, vitæq; soluta,
Diuinaq; colis leges legum ipse peritus,
Et tibi te dignam consortem fœdere iungis
Splendida quam domus, & nomen virtute paratum
Urbe metallifera sublimem ad sydera tollit,
Quæq; fidem astringens Christo sub fonte sacro
Nomine de Sponsi gaudet Christina vocari,
Flosq; puellarum forma, morumq; lepore
Æquales superat, ceu flores maxima florum
Lilia, ceu stellas inter nitidissimus exit
Hesperus, aut aurum radians æra omnia vincit.
Huic pectus regit, & mores inflectit honestos

Spiritus

27

Spiritus, & sancto ciet intima pectora motu,
Præluceſq; Fides factis, quæ sanguine Christi
Nixa viam ostendit quæ rectâ ducit ad astra.
Fastus abest forma, petulans lasciuia gestu,
Garrulitas lingua, peregrinus luxus ab ore,
Moribus asperitas, blandis simulatio dictis.
Illi exempla domi fuerant materq;, paterq;
Ingenio pollens, & dulci flumine lingue,
Quem ceu magnanimum venerantur Nestora ciues,
In dubijsq; illum poſcunt oracula rebus.
Ex illis hausit pietatis semina veræ
Primo lacte statim, rectèq; in vota vocare
Edidicit cæli dominum, rerumq; parentem
Christe tuis meritis innixa, sacroq; cruori.

Quanta igitur rursus surget tibi fama Georgi
Coniugio tali, quanta intercedet amoris
Copula, qui nexus, quæ consuetudo, quis ardor?
Cum virtute calens pectus per mutua amorem
Spiret, & hinc abeat, redeatq; reciproca flama,
Perq; affixa labris blanda oscula spiritus alter
Corpus in alterius migrat, vehiturq; medullis,
Ut duo non duo sint, sed idem iam corpus & vnum,
Quando in diuersis iam spiritus vnus & idem
Intus agit, totoq; calens se pectore miscet.

Interdum specie capimur, quæ corpus adumbrat
Quid cum viua, loquens, nobis respondet imago

A iij

Quæ

Quæ nostrum nomen generatim in secla propaget?

Hic modus, hæc in amore fides, docet ardua rerum
Vestigare animo, & Christi prædiscere amorem.
Namq; vicem Sponsi gerit, & demissus Olympo
Inuolat in massam fragilem, & complexibus ambit
Colla suis, arctèq; premit, dehinc oscula libat
Quæ Flatum ætherium nostros transfundit in artus,
Qui mox spiritui nostro se miscet, & arcto
Fœdere coniungit, vinculisq; tenacibus hæret.
Et simul is feruens habitat sub pectore nostro
Qui manet, æternisq; tibi compagibus hæret
Nate Dei, vinclicq; modo sic nectit utrosq;.

O dulcis vitæ status, ô sacer ardor amantum,
Si nos tanta doces rerum simulacra sacrarum,
Solamenq; mali tam dulci in fœdere pingis.
Nam si membra sumus capiti conserta supremo
Christe tibi, quibus vnus inest, & spiritus idem:
Ecquid amore suo nos dedignabitur vnquam,
Aut medijs impunè malis sua membra relinquet
Auxilio cassa, & stygijs exposita ruinis?
An massam hanc, sociam massam, quam Numine gestat
Ipse suo Christus dextræ Patris additus hærens
Destituet Pater, & tristi non morte reducet,
Aut in honore pari non secum in regna reponet?

Ergo animum tolle, atq; in spes nunc erige tantas,
Nec dubita quemuis vita lolerare laborem

Si

Si nos tanta manent venturo præmia seculo.

*Quicquid honestatis plenum est, & lege probatur,
Illud idem gratum est, & amoribus omnia complet.*

*Tale genus vitæ est quod iam præclare Cracoui
Ingredieris, veteremq; nouo solaris amorem,
Quem tibi mors olim fato dissoluit acerbo.*

*Vt vidua in nudo vitis quæ nascitur agro
Nunquam surgit humo, nec mites educat vvas,
Sed deiecta solo luget sine pondere ramos:*

*Sic cum primus amor rapta consorte fatiscit,
Nequicquam in sterili consumis tempora lecto.*

*Cum primùm sociæ vitis sese alligat v'lmo,
Multi illam decorant generoso in palmite fœtus.*

*Sic dum fortè novos tibi nectis denuò amores,
Multa tibi proles in multo crescet honore.*

*Gemma velut collo decus est, capitiq; corona,
Vua rubens viti, vitis quòq; fertilis horto:
Sic decus omne suo coniunx est casta marito,
Quæ iuuat aspectu mæstum, quæ moribus ornat,
Quæ tactu recreat, quæ suavi voce reducit
Effugientem animam, & iam iam sub mole labantem.*

*Felices igitur quos fata, Deusq; sub vnum
Concordes duxère iugum, quos Spiritus vnus
Vno in amore ligans diuersos efficit vnum.*

*Connexæ manibus Charites, & mutuò amantes
Pro vestro thalamo concordie fœdere perstent.*

Assideat

*Assideat verò turtur, qui stridula iungens
Cum pare rostra suo, doceat certare vicissim
Officijs, & amore pari, curaq; fideli.*

*Desuper immineat quæ tegmina præstet, & umbram
Felix innumeris stans Palladis arbor oliuis
Et pacis simul, & fœcundi pignus amoris.*

*Hanc super insidens, viuendi tempora longa
Significet cornix, & cani Nestoris æuum.*

*Tandem hæc cuncta suis suprâ amplexatus ab alijs
Compingat nexu, & fascem conducat in vnum
Spiritus ille sacer rutilo sese aëre librans
Chaoniæ volucris sub imagine felle carentis,
Spiritus ille autor consensus, pacis, amoris,
Iuris, honestatis, decoris, rectiq;, boniq;,
Ordinis, officij, successus, lucis, honoris.*

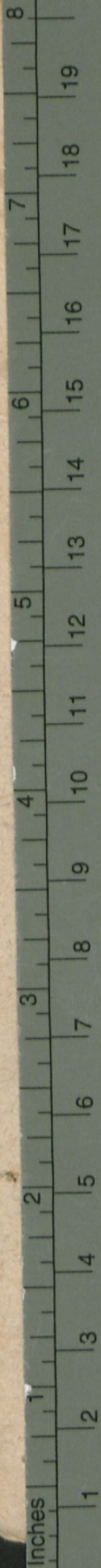
F I N I S.

Ha 5650 PK

X 20779A

m.c

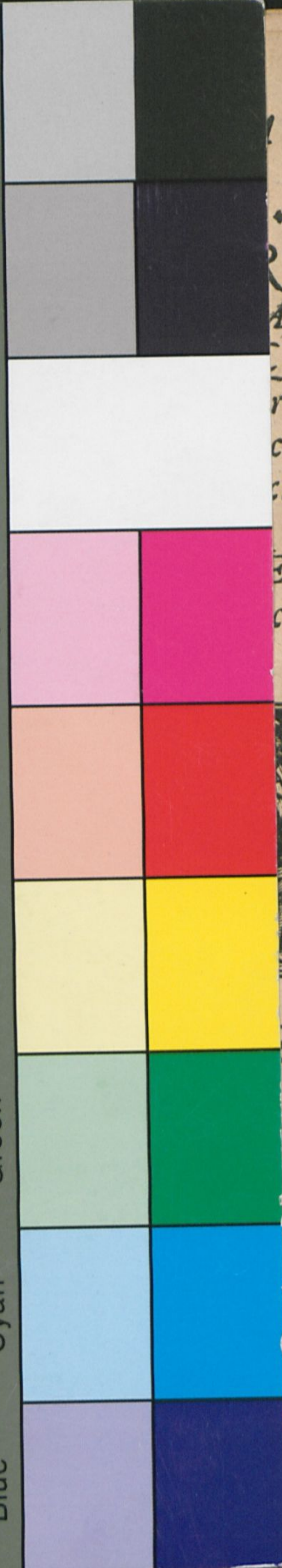

B.I.G.

Farbkarte #13

Centimetres

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

LAMION,
PRVDEN
RINA, VIRTU
ATE PRÆSTANTI,
OVIO, I. V. Doctori,
ri Saxonie, Duci Au
c. à consilijis:
criptum
à
E MAIORE
chimo.

BERGÆ
NA LAVREN.
Schwenck.

6 6,

